

"NAMENS DE REDACTIE"

Uit het colofon bleek al dat de redactie in 1991 werd versterkt met Robert Berten.

Ook hebben de "oplettende lezertjes" gemerkt dat het min of meer traditionele voorwoord van elke maandelijkse aflevering in 1991 nu eens niet telkens door de hoofdredacteur werd geschreven, ook andere redactieleden en zelfs niet-leden van de redactie kregen de gelegenheid om hun zegje te doen. Het ligt in onze bedoeling deze nieuwe opzet te blijven volgen; ook gastsprekers moeten in de gelegenheid worden gesteld om een actueel thema kort te belichten. Dit betekent echter dat er wel eens een andere mening dan die van de redactie wordt geventileerd. Het voorwoord is dan niet meer per definitie zoals vroeger "namens de redactie". De lezer zij dus gewaarschuwd.

De voorraad aan copy voor 1991 was redelijk over het jaar verdeeld. Soms is het wel eens moeilijk een gevarieerd nummer samen te stellen, onder andere omdat vele studiegroepen een "eigen" mededelingenblad hebben. Enerzijds verheugt de redactie zich over deze ontwikkeling, anderzijds schuilt hierin het gevaar dat het Maandblad voornamelijk gevuld zou moeten gaan worden met artikelen die om de een of andere manier niet zouden passen in een van de mededelingenbladen der studiegroepen. Dit moet uiteraard voorkomen worden. De redactie geeft dan ook aan de diverse voorzitters van de studiegroepen de suggestie mee om regelmatig een artikel door te sturen naar het Maandblad of op een andere wijze de leden van andere studiegroepen nader in te lichten over hun specifieke activiteiten.

Voor diegenen die dat nog niet wisten: de redactie vergadert één maal per maand, meestal op een woensdagavond ten huize van het museum. Na de vergadering wordt "geknipt en geplakt".

H. HILLEGERS

EEN VINDPLAATS VAN DE ZWARTE KAARDESPIN IN NOORD-LIMBURG

W. JANSEN, Korhoenstraat 12, Herkenbosch
G. VERRIJDT, Dorpstraat 75, Afferden

Tijdens een excursie op 20 mei 1991 met de Milieuwerkgroep Horst, Milieuwerkgroep Bergen en I.V.N.-afdeling Maas en Niers werd er een mooie spin (fig. 1) gevangen. Deze werd herkend en gedetermineerd als de Zwarte kaardespinn (Eresus niger). Dit is waarschijnlijk de eerste vindplaats in Limburg sinds 1896.

1980) worden Arnhem, Velp, Wageningen en Bennekom genoemd. Verder ook nog "Limburg: Maastricht (13)".

DE ZWARTE KAARDESPIN EN ZIJN WEB

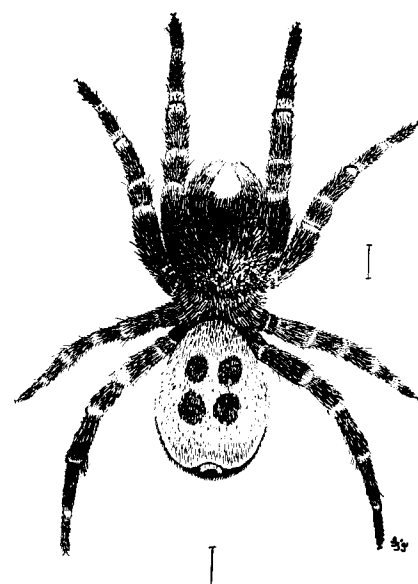
Van deze zeldzame spin worden voornamelijk de mannetjes gevonden; de vrouwtjes leven verborgen en vallen, hoewel ze tamelijk groot kunnen worden (10-15 mm), door hun donkere zwartbruine kleur weinig op. De mannetjes behoren tot de mooiste spinnen van onze fauna. De spin is geheel fluweelachtig behaard. De bovenzijde van hun abdomen is prachtig helderrood gekleurd met vier zwarte vlekken. De vrij korte poten zijn zwart en worden onderbroken door fijne witte ringen.

In tegenstelling tot vele andere inheemse kaardespinnen maakt ze geen wiel-

web, maar leeft ze in de grond, waar ze een ongeveer 10 cm diepe woonbuis maakt met daaraan een web (fig. 2). De woonbuizen worden gemaakt op open, zonnige en beschut liggende plekken tussen gras of heide op vooral naar het zuiden geëxponeerde hellingen (VAN KATWIJK, 1976).

VERSPREIDING EN VINDPLAATSEN

De bekende vindplaatsen van de Zwarte kaardespinn (Eresus niger) in Nederland bevinden zich voornamelijk op de Hoge Veluwe. Hier komt hij voor op grote heidevelden en pas vastgelegde stuifzandvegetaties. In Novus Catalogus araneorum (VAN HELSDINGEN,

Figuur 1. Zwarte kaardespinn mannetje (Eresus niger). Tekening: S. Jansen, naar fotomateriaal van H. Borkent.